

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mirabilis Vita Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar Vallisoletanæ

Deprompta ex ijs, quæ ipsamet jussu Patrum suorum Spiritualium
consignavit

Vitæ Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar. Pars Prima

Puente, Luis de la

Pragæ, 1672

Caput 7. De quibusdam specialibus, ac admirandis gratijs, quas ipsi
Dominus præstitit in Festis suæ Nativitatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38580

me multæ gemmæ, ac lapides pretiosi, per-
elegantés ac lucidi, qui repleverunt manus
sancti Angeli, quosque ille recondidit in se
ipso. Dicebam intrâ me, dubitans: Quid
hoc potest esse? Dominus autem mihi re-
spondit, omnibus illis gemmis, & pretiosis
lapidibus, significari merita lachrymarum,
quas sanctissimus Infans JESUS profunde-
rat in sua Nativitate, & merita lachryma-
rum ex devotione & gaudio profusarum,
à sanctissima Virgine, quorum me Domi-
nus meritorum eodem tempore partici-
pem reddiderat.

Postquam vidissem alio die, sicut soleo,
hoc Mysterium, in stabulo Bethlehemitico,
vidi cœlum Empyrium, & reliquos cœ-
los apertos, atque illos & terram coaluisse
quasi in unum cœlum. Descendebant in-
de Angeli, alijs hinc ascendentibus; hi ab-
ibant, redibant illi, omnes venerabundi,
adoraturi Dominum recenter natum; &
mihi fuit ingens solatium, videre tantam
Angelorum elegantiam, tam pulchrè or-

natorum, adeò exultantium, ac stupen-
tium, cum adorarent illum Dominum
DEUM nostrum, & Hominem verum.

Aliâ vice 1622. dum vacarem orationi,
meditando Nativitatem Domini, & in
memoriâ revocando multas inuitatas gra-
tias, mihi ab ipso alijs his diebus præstas,
mei Domini, sancti Angeli, me duxerunt
ad quendam parvulum horum, peramœ-
num tamen, concinnum, suaveolentem,
& jucundissimum, ubiq; me in medio ipsius
collocaverunt in quodam sedili, referente
speciem fellæ, ubi me sensu flammis vehe-
mentis & suavis ignis circumdatam, qui-
bus mea anima ardebat, neque combure-
batur, quia ipse DEUS erat in igne. Ibi
plurimum confortata, cum magno mee
animæ solatio diu manti, & Dominus mi-
hi revocavit in memoriâ rubum Moysis,
qui ardebat, & non comburebatur, atque
eum in modum fui toto illo tempore valde
unita DEO, donec ad me redissem ex ra-
ptu. Benedictus sit DEUS.

CAPVT VII.

De quibusdam specialibus ac admirandis gratijs, quas ipsi Dominus præstitit in Festis suæ Nativitatis.

§. I.

P

ostquam mihi Dominus dignatus est revelare My-
steria, quæ contigerunt in stabulo Bethlehemitico,
quemadmodum dictum est, vidi etiam in il-
lo sanctissimo stabulo Patrem Æternum,
qui in suo sacratissimo sinu tenebat suum
Filium, cum sacratissima ipsius Humanitate,
& Spiritum sanctum, atque ex omni-
bus tribus Divinis Personis, promicabat
quædam Divina lux, Diviniq; radij ignis,
qui reverberabantur in sanctissima Virgine,
& replebant illam gloriâ, Divinisque
splendoribus, sicut quando Sol ferit vas
crystallinum. Dixitque mihi subito Do-
minus: Vidisti jam, quod est factum in

terra? veni mecum, & videbis quid fiat in
Cælo. Fui ducta ad cœlestem Jerusalem,
ubi inveni meos Dominos Angelos orna-
tissimos: quod me multum recreavit. Ce-
lebrabatur magna solennitas, & Festum in
Cælo, in honorem sanctissimæ Humanita-
tis Christi Domini, audiebantur sonore
musicæ, & ingens strepitus, quasi tonitru-
orum, ac fulminum: quo tumultu duran-
te cadebant in Cælo quidam velut nummi
aurei (*coronati*) candentes igne Divino, a-
deò, ut instar stellarum collucerent, qui-
bus videbatur repleti Cœlum. Et quam-
vis disruptis Cœlis deciderent in terram;
non cadebant tamen ad illam, tam copio-
si, neque ita resplendentes, sicut in Cælo.
Quia ij nummi mihi videbatur esse ingens
thesaurus, proripiebam me in medium, ut
ipso colligerem; quidam autem sanctus

Y 3

Ange-

Angelus me detinuit, dicendo: Contine te, quia te combures. Hac voce auditâ, me continui, & recessi. Sed cum ipsos viderem secundo magno impetu decidentes, sicuti quando hic in terra grandinat, proripiebam me iterum cum proposito colligendi illos nummos, & idem Angelus mihi denuo dixit: Contine te, quia te combures. Tertio, vidi cadentem tantam copiam illorum Divinorum coronatorum, ut me non potuerim amplius vincere, & procurrerim, volens aliquos auferre; sanctus autem Angelus reperivit idem: Contine te, quia te combures. Tum ego audacter respondi: Non me comburam. Et Dominus gravissimè atque amabilissimè dixit: Permite illam, quia se non comburet. Inde concepi animum, ac proslivi, collegique nonnullos ex ijs nummis, qui omnes sunt ingressi in meam animam, & fui accensa, atque exarsi igne Divini Amoris, ita ut tota viderer conversa in ignem. Intellexi, illos nummos esse figuram Verbi Divini Incarnati, communicantis se suis creaturis in Cælo, & in terra, abundantius tamen existentibus in Cælo; & non multo post me inveni in meo angulo.

§. II.

Alio Festo Nascantis Domini, veniens ad me Sanctissima Virgo cum suo pretioso Filio, quem habebat in brachijs, benignissimè mihi illû ostendit, dicendo: Soror, tolle, suscipe & adora istum pretiosissimum thesaurum, ac Infantem, Filium DEI & meum, qui pro te natus est, seque hominibus dedit, atque ad vos juvandos venit in mundum. Erat ingens gaudium meæ animæ, quando vidi sanctum Infantem, adoravique illum ut DEUM, ac Dominum meum, & fui quasi aliquantum raptâ in ecstasim; reveria autem ad me, habui meum Parvulum, & meum DEUM intrâ meum cor, atque Beatissimam Virginem vidi sine ipso. Magna fuit læticia meæ animæ, & consolatio, quâ me replevit tantus hospes, quæ res diu duravit: de repente autem rursus vidi sanctissimum Puellum in brachijs suæ Sanctæ Matris,

cui magnas egi gratias pro favore mihi præstito, & Virgo exhibendo mihi singularem amorem discessit; ego vero remansi plurimum recreata. Postea cum manè adesset Sacrificio Missæ, priusquam communicarem, vidi rursus sanctissimam Virginem cum suo sanctissimo Puella in brachijs, quem mihi secundo obtulit, eodem modo, quo prius, & habui Divinam ipsius Majestatem intrâ meum cor summo cum solatio, & gaudio meæ animæ, atque vehemētibus affectibus amoris, quo ipsum complectebam. Hac etiam vice mecum mansit sanctus Puellus, & sanctissima illius Mater ipso caruit, cui magnas egi gratias, pro isto speciali beneficio ac favore. Post hoc ingressus est Sacerdos, allaturus mihi sacramentaliter, atque tum mihi dixit Divina Majestas: Volui, Anima, ut me hodie sumeres semel sacramentaliter, & bis spiritualiter, quia me in mea Ecclesia hodie Sacerdotes ter sumunt sacramentaliter in honorem meæ triplicis Generationis, æternæ, spiritualis ac temporalis, quam tibi gratiam quadantenus præstiti; Vale.

Sequenti die, qui fuit sancti Stephani, vidi Christum Dominum in specie Divini Solis resplendentem, qui emittebat Divinos radios, potentes & attractivos; quæ singuli habebant quosdam quasi hamos, quibus abripiebant animam. Fui obstupefacta, & turbata, videns tam Divinum Solem, & quasi perterrita. Veniebat paulatim ad me, & illi radij feriebant meam animam, ut viderentur illam sibi ipsi eripere. Tandem tam propè accessit, ut totam animam meam occupaverit, meque abripuerit, ac totam intrâ se, & illos Divinos splendores, atque illam Divinam Infinitam ac immensam Essentiam immerferit. Quamvis autem hoc celeriter fuerit peractum, nihilominus vidi & cognovi ibi grandia ac admirabilia magnalia DEI.

Tertio, Festo Sancti Joannis agendo cum DEO, vidi grandem stellam, cum alijs quatuor minoribus lucidissimis, quæ emittebant magnos lucis ac splendoris radios, & repræsentabant quinque vulnera Christi. Omnes quinque stellæ paulatim

acce-

accedebant ad me, quarum maxima in-
hæsit meo lateri, quatuor se applicuerunt
pedibus & manibus, ubi diu coruscabant
cum ingenti solatio, & gaudio meæ ani-
mæ, atque etiam confortatione naturæ.
Non sensi ullum dolorem, sed tantum mo-
dicum contremui, quando aduenerunt;
postea paulatim abiverunt, quasi se occul-
tando, relictis loco sui quibusdam velut
nummis ex auro purissimo, & lucidissimo.

Quarto die Innocentium mihi Domi-
nus ostendit, unum ex illis sanctis Pueris,
quem ducebat quidam sanctus Angelus
per brachium. Erat mirum in modum
eiegans. Cepi ex hac visione magnum so-
latium, & Dominus mihi dixit, omnes fu-
isse passos verum martyrium pro Divina
ipsius Majestate.

Alio Festo Natiuitatis, ut me solaretur
in meis horrendis doloribus, dixit mihi
Dominus, præstiturum se mihi gratiam,
ut sequenti triduo venirent tres sancti ex
Cælo, ad dicendam mihi Missam, & ap-
precandam suo nomine felicia Festa; primu-
fore sanctum Dominicum, secundum ve-
rò sanctum Ignatium; & interrogavit me
quem vellem esse tertium: ego autem fe-
stinanter respondi, ut esset sanctus Franci-
scus, non animadvertens, ipsum non fuisse
Sacerdotem. Dominus tacuit, & nihil
mihi dixit.

Die sequenti, qui erat Feria sexta, cum me
manè visita visset Christus Dominus, audi-
vi ipso præsentem magnam & admirandam mu-
sicam Angelorum in Cælo, quamvis non in-
tellexerim, quid canerent, & paulò post vi-
di venientem, non tanquam ex cælo, sed
ex loco inferiore, valde remoto à meo cu-
biculo, gloriosum sanctum Dominicum,
vestitum sacerdotaliter, cum multis San-
ctis Iuxæ Religionis, multisque Angelis: &
ferebat in suis manibus calicem tectum e-
leganti velo, ex cuius quatuor angulis pen-
debant quatuor campanulæ, quâ parte
autem patebat, videndam se mihi exhibuit
Divina Majestas. Postquam hac ratione
venit ad meum cubiculum, collocavit ca-
licem in quodam quasi altari, quod ibi fue-
rat extructum, sonantibus tum campanu-
lis, quæ pendebant ex velo. Sanctus, an-

tequam inchoaret Missam, se inclinavit
coram Christo Domino, qui aderat præ-
sens, sicut faciunt Sacerdotes, qui dicunt
Missam coram Episcopo, statimque dixit
duo vel tria verba Confessionis, deinde in
cornu Epistolæ, tenentibus Angelis aper-
tum quendam librum splendide exorna-
tum, dixit breviter, sed cum magna maje-
state, nonnullas Orationes, & in cornu E-
vangelij, in quadam quasi tabula, legit ac
dixit Evangelium Sancti Joannis: *In Prin-
cipio erat Verbum.* Hoc finito, dicenti-
busque mihi Angelis, me communicatu-
ram spiritualiter, Sanctus se ad me conuer-
tit, ferens hostiam super quendam quasi
patenam, intrâ quam hostiam vidi Chri-
stum Dominum in specie parvi & elegan-
tissimi Infantis, cujus, postquam Sanctus
hostiam meo ori admovisset, sum osculata
pedes. Atque hoc tantum facto, etsi in-
me per os non ingrederetur, sensi ipsum
spiritualiter introivisse in meam animam,
cum magno spiritali solatio, & sanctus si-
nè illo rediit ad altare. Christus Domi-
nus dedit omnibus benedictionem, rever-
sique sunt eo non odo, quo aduenerant. San-
ctus autè Dominicanus abiturus, me aman-
ter apexit, quamvis me non fuerit allo-
quutus, indicando mihi, tunc non esse
tempus loquendi.

Die Sabbati manè audiui rursus solen-
nem in Cælo musicam Angelorum, & in-
tellexi ab illis cantari hymnum: *Pange
lingua gloriosi*, eo modo, quo canitur in
Festo Corporis Christi. Mox conspexi
gloriosum Sanctum Ignatium, inducum
quodam quasi pluviali, qui ferebat in ma-
nibus calicem coopertum splendido velo,
ubi mihi similiter fuit representata Divina
Majestas. Descendebat ex Cælo per quos-
dam gradus augustissimos, refertus pretio-
sis splendidissimis lapidibus. Unum ipsius
latus stipabat quidam Pater Societatis, pa-
riter indutus, sustentando illi unum bra-
chium, alterum alius, qui descendebant
per alios diversos gradus, cohærentes ta-
men gradibus Sancti Patris, quem seque-
bantur multi sancti Patres è Societate, &
multi Angeli. Hoc modo venit ad meum
cubiculum, ubi erat erectum altare, in quo
collo-

collocavit calicem, positisque supra altare manibus dixit quasdam breves orationes, ac statim incepit canere voce clarâ, me audiente: *Gloria in Excelsis DEO*; quem hymnum Angeli compleverunt cum admiranda musica, ut eâ laudantes DEUM viderentur fatiscere. Sanctus Pater dixit Evangelium Festi: *Caro mea verè est cibus*, ac deinde acceptâ hostiâ venit ad me, tanquam me communicaturus spiritualiter, atque osculo tantum dato hostiæ, quam non sumpsi ore, sensi internè admirabiles effectus in anima, etiam magis, quam dum communico sacramentaliter. Post hoc Sanctus reversus est ad altare, & in habitu me amanter aspexit, quamvis & ipse me non sit alloquutus, quia illud non erat tempus loquendi, & discessit ascendens ad Cœlum, per eosdem gradus, per quos descenderat.

Deinde manè die Dominicâ audi vi eandem musicam Angelorum in Cœlo, concinentium hymnos, ac laudes Divinas, & paulò post vidi in meo cubiculo Gloriosum sanctum Franciscum, indurum suo proprio habitu, comitantibus ipsum multis Sanctis suæ Religionis, & multis Angelis, qui me aspexit hilari vultu, ivitque ad partem anteriorem mei lecti, ubi vidi paratû altare, sicut parata fuerant alia. Sanctus constitit ad cornu Epistolæ è regione mei, ad alterum autem cornu Gloriosus Doctor Sanctus Bonaventura, indutus sacrâ epomide, quam gestant Sacerdotes, dum porrigunt Venerabile Sacramentum infirmis. Gloriosus Sanctus Franciscus elevavit suas manus obversis antrorsum palmis, ac tum conspexi vulnus lateris ipsius, & manuum in earundem volis, quæ erant ignitæ ac pulcherrimæ instar rubinorum, & scintillabant instar stellarum. Subito sensi emanare ex ipsis quasi influxum quandam cœlestem, qui attingit vulnus, quod habeo in latere, & vulnera manuum, unde illa vidi coruscantia, instar vulnerum Sancti. Postquam hæc mihi gratia fuisset præstira, gloriosus Sanctus Bonaventura ivit ad mediû altaris, ubi erat calix coopertus suo velo, & exposuit in patena quandam velut Hostiam, resonante cœlesti musicâ Angelo-

rum, & cum ad me veniret, vidi à DEO illuminata, in illa Hostia sanguinem Christi Domini, quasi ferventem, unaque corpus & animam ac Divinitatem, cum ceteris, quæ existunt in Sanctissimo Sacramento, atque dum subtimerem sumere, quod mihi porrigebatur, more solito, Angelus Custos mihi dixit, nè metuerem, per id enim non impediendam Communionem sacramentalem, eò quod totum fieret in spiritu, & sic illud sumpsi cum magno solatio. Post hoc, ubi me intuitus fuisset gloriosus Sanctus Franciscus, abiverunt omnes illi Beati: atque ita adimplevit Dominus summi promissum, quod his tribus diebus essent venturi isti Sancti, ad apprecanda mihi felicia Festa.

§. III.

ALio die Nativitatis, anno 1617. mihi dixit Angelus Custos; præpara te, aesi esles communicatura; unde intellexi, me debere esse jejunam. Post mediam noctem venit ad me invisendam Sanctissima Virgo speciosissima, cum suo Filio Infante, quem gestabat in brachijs, & accedens ad me, dixit mihi: Accipe hunc Infantem, Filium meum, qui est meus Redemptor; & verum est, illum esse meum Redemptorem, quia *ipsum sanguine ac meritis suis preservatus à peccato originali*. Ego renuebam ipsum accipere, dicendo illi: Ergone, Domina, mihi illum das, ut tu abique illo remaneas? Respondit: Libenter eum do omnibus, qui illum volunt ex corde accipere, neque ego propterea ipso careo. Dedit mihi illum, & sensi, quod introvisset in me.

Non multo post vidi Mysterium Sanctissimæ Trinitatis, pro meo captu, & more consueto, venientique ad me Dominus Majestatis, mihi dixit: Accipe hoc donum Potentiæ valiturum ad omnia, quibus indigeris pro tua anima, & alijs. Filius verò dixit: Accipe à me donum scientiæ. Spiritus Sanctus: Accipe à me donum Amoris.

Rursum post aliquod tempus, vidi advenientes ex Cœlo milliones Angelorum, quasi armatos, cum fistulis ac tympanis,

& varijs instrumentis musicis, qui concinebant laudes in honorem sanctissimi Sacramenti, unâq; infernum, ac dæmones, interea timentes, & trementes, multosque hæreticos, qui verecundabantur, & confundebantur. Postea vidi descendentem Christum Dominum cum maxima Majestate, & redimitum coronâ: in manibus gestabat sacrum Ciborium, & quamvis esset transparentis, non potui videre, quid intra illud contineretur. Angeli canebant hymnos de sanctissimo Sacramento, & Christus Dominus veniebat quasi dicens orationes, ad quas respondebant Sancti, qui ipsum comitabantur, quemadmodum hic facere consueverunt Sacerdotes. Unum latus stipabat Sanctus Dominicus, post Sanctum Benedictum, alterum noliter sanctus Pater Ignatius, post sanctum Bernardum, & omnes quatuor habebant superpellicea, fueruntque illis data thuribula. Postquam autem venissent ad cubiculum, ubi Angeli extruxerant elegantissimum altare, Christus Dominus in illo collocavit Ciborium Eucharisticum, quod Sancti thure sunt venerati. Tum ego petivi à DEO lumen, nè deciperer, & Christus Dominus me communicavit spiritualmente. Post hoc mihi Dominus dedit benedictionem. Sanctus Dominicus, & sanctus Ignatius mihi submissâ voce dixerunt: Soror, DEUS tibi det felicia Festa, qualia tibi dedit. Bene vale, quia modò non est tempus loquendi. Et sic abiverunt.

Alium eximium favorem illi DEUS exhibuit his Festis, manifestando ipsi id, quod nihil jucundius in mundo accidere potest homini justo, confirmatum multis testibus fide dignissimis, ut tantò redderetur de eo certior. Ipsa sic ait:

Die Sancti Joannis Evangelistæ, anno 1620. in diluculo matutino, dignati sunt me visitare Beati Patriarchæ, Sanctus Dominicus, Sanctus Franciscus, Sanctus Bernardus, & noster Sanctus Pater Ignatius. Quamvis autem in initio noluerim illos videre, tunc more, meque abstraxerim, propter meos timores; tandem fui coacta me subdere. Gloriosus Sanctus Dominicus cepit loqui suo & reliquorum Sanctorum

nomine, dixitque mihi: Venimus, Soror, jussu & nomine DEI, ut precemur tibi felicia Festa: DEUS tibi illa det, quam sanctissima! Eadem verò tibi apprecamur nomine nostrorum Beatorum Filiorum. Ego illis meo modo respondi, gratias agendo pro præstito mihi favore; Sanctus verò Patriarcha subjunxit: Nos in Cælo ea habuimus quam felicissima accidentaliter, propter gratiam, tibi à DEO collatam, & nobis revelatam, quòd scilicet illa quam felicissima tu quoque sis habitura in æternum. Ego interrogavi: Benedicte Sancte, constatne tibi hoc certò, vel constititne? Sanctus mihi respondit: DEUS revelavit istis Sanctis Patriarchis, & mihi, quòd te habeat ab æterno scriptam in Libro Vitæ: significando mihi, hanc revelationem factâ fuisse istis quatuor Sanctis Patriarchis, occasione alicujus gratiæ, quam mihi DEUS ante complures dies præstiterat. Hoc nuntio sum vehementer exhilarata, fuitque mihi satisfactum, neque de ista veritate dubitavi; verumtamen itâ, ut simul majore cum sollicitudine ac zelo mea opera, peragam, & actiones, acsi nihil tale unquâ mihi contigisset. Plura loquuta sum cum Sanctis, qui mihi alia dixerunt; ac deinde venit etiam gloriosus Doctor Sanctus Augustinus, ut mihi gratularetur felicia Festa.

§ IV.

Alio anno 1618. apparavit DEUS sue Famule his Festis admirabile Convivium; singuli autem ipsius Angeli illi obtulerunt suum quoddam mysticum munus, representans aliquam virtutem, accommodatam ejus indigentiæ. Dum, inquit, hoc die Nativitatis agerem cum DEO, dixit mihi ipsius Majestas: Marina, quid modò agis? Noveris à Regibus quandoque celebrari quot annis diem Natalem, ac tum, instrui convivium Magnatibus & Dominis, atque etiam inferioribus & pauperculis, si præditi sint charitate. Itâ igitur nunc & Ego, qui sum Rex Regum, & Dominus Dominantium, tibi volo istam gratiam & favorem præstare: veni mecum, si vis, Anima. Mea anima fuit subito rapta in magnâ

Z

magnam ecstasim, & reperi me in illa cœlesti Jerosolyma, ubi quaquaversum respiciens, cum magna admiratione conspexi opiparam & mysticam mensam, cui affidebant multi Cives & Incolæ illius cœlestis Aulae. Erant illustrissimi gloriâ, quâ fruebantur, & ardentissimi, videbanturque esse ex omni statu. Ijs conspectis, accessi quàm proximè ad mensam, & vidi, quomodo illi felices convivæ, sumentes cum gustu quædam Divinum cibum, essent beati. Interea mihi etiam videbar degustare quasi micæ, quia non eram capax, ut sumerem amplius, sicut erant illi Beati. Dominus DEUS Majestatis, magnus ille Rex, qui præsidebat, conjecit oculos in meam animam, & in momento illam suaviter rapuit, ac tulit ad se ipsum, stringensque eam fortissimo amplexu, & arctè secum uniens, ut videretur sibi deficere, neque esse ferendo tanto bono, inclusit illam idem Dominus in quodam suo recessu secretissimo & intimo, ac Divino, ubi jam nesciebat de se, & experiebatur, atque cognoscebat in Divina caligine quandam magnificentiam, & quasi bona infinita, adeoque Divina, ut non suppetant verba pro eo exprimendo, quod est experta; & intellexit in illo Divino penetrali; jamque sibi videbatur non posse unquam exire ex suo profundo pelago, & immenso mari Divino. Ità fuit comparata mea anima (modum autem planè ignoro) aliquamdiu, & postèa ipsam paulatim, ac perquam suaviter ille Dominus dimisit ex suis brachijs, & reliquit in loco, in quo prius fuerat, juxta illam mysticam mensam, vehementer admirantem tanta mysteria, & magnificentiam Divinam. Verti deinde oculos, & vidi juxta me stantes meos Dominos quinque Angelos, qui mihi dixerunt: Soror nostra, agedum, veni nobiscum, jam est enim tempus. Fui modicum contristata, & dixi: Quid volunt mei Domini? Eant; ego enim non possum ire. Veni huc Soror (dixerunt illi) magno cum amore & charitate. Non, Domini (inquebam ego) eant ipsi, quia ego non possum. Et aspiciebam Dominum, desiderans manere, ut me in ista occasione juvaret, mandarètque illis, ut me

relinquerent. Sed Dominus tacebat, & aspiciebat, qualem exitum esset res habitura, nihilque dicebat. Sancti Angeli autem perseverabant, ac dicebant: Veni huc, Soror nostra, veni nobiscum, quia necdum advenit hora, quam DEUS decrevit, ut migres ex exilio. Cum Bonitas & Misericordia DEI tunc videret meam imbecillitatem, & repugnantiam, quam sentiebat mea anima in eo, ut reverteretur ad suum exilium, dixit ejusdem Majestas Angelis: Relinquitè modò istam animam. Tum ipsi recesserunt modicum à me, & nihil mihi dixerunt. Paulo post ille Dominus DEUS misericordiarum venit ad me, & postquam circumdedit meam animam, collocavissetque quasi in medio sui Divini cordis, inclinavit se, ac descendit quodammodo ad terram, & ad illum pauperinum locellum mei cubiculi, ac lectuli, ibique me reliquit suaviter, & amabiliter sopitam somno spirituali; ex quo dum essem expergefacta, & redijsem ad me, finitum erat illud mysterium, ac admirabile opus DEI.

§. V.

BIduo vel triduo post, iisdem Festis, comparentes coram me Domini mei quinque Angeli, mihi dixerunt: Soror nostra, nos tibi nihil dedimus, modò autem id volumus facere, in honorem Festorum Nascantis Salvatoris, & dabimus tibi minus pretiosissimum, quod nobis dedit Dominus, ac attulimus ex Aula cœlesti eo die, quo tu ibi fuisti, neque nobiscum voluisti redire ad exilium, eò quòd tibi bene esset in illo felici loco. Et accedentes ad me, ostenderunt mihi singuli singulos pretiosos, ac ab invicem differentes annulos. Dum tergiversarer, & metuerem accipere illos mysticos annulos, ipsi institerunt ad eò, ut me suavi quadam violentiâ coegerint extendere manum sinistram, ac tum confestim ad me accessit omnium primus meus sanctus Angelus *Paranymphus*, quia cæteri illum comiter ad id compulerant. Accessit ille, & cum magno amore atque charitate dixit: Accipe, Soror mea; & inseruit in parvum meum digitum annulum

ex pu-

ex purissimo ac splendidissimo auro: deinde accessit similiter meus sanctus Angelus *Missus minor*, cum alio ex lapidibus admodum pretiosis, coloris cærulei, idemq; dicendo illum inferuit in secundum digitum, venit verò & ipse ex mandato duorum Angelorum Majorum. Postea eodem modo accessit meus sanctus Angelus *Raphaël*, eum alio etiam ex lapidibus pretiosis, coloris cujusdam viridis, valde mirabilis, idemq; dicendo imposuit illum in tertium digitum: neque absimili modo, vel aliud dicendo venit cum alio, ex pretiosissimo rubino, meus sanctus Angelus *Missus major*, quem inferuit meo quarto digito. Tandem etiam adfuit cum alio ex margaritis pretiosissimis meus sanctus Angelus *Fortitudo*, posuitque mihi illum ad quintum digitum. Dum vehementer mirarer hoc mysterium, & contemplarer meam manum, quam non poteram movere, vidi in ipsius medio illud signum, quod Dominus in ea expresserat, habere colorem recentissimæ & purpureæ rosæ. Ex hac visione sum passa quoddam deliquium, ac debilitatem naturalem, ut mihi viderer viribus deficere; quod videntes illi Domini Angeli, dixerunt mihi: Eja, Soror, eleva istam manum, ac pone illam supra tuum pectus & cor, ita enim relevaberis, & confortabitur cor tuum, atque tua anima accipiet novum robur & vires; quia vim hæc omnia præstandi, ac virtutem habet Divinum munus, quod tibi dedimus ac obtulimus. Feci, sicut mihi mandaverant, & sensi in meo corpore atque anima effectus, de quibus mihi dixerant. Interea sanctus Angelus meus Custos, constitit coram me, & nihil mihi dicendo, imposuit brachio meo dextro tres armillas ex auro, & gemmis, sensim sine sensu, ac modo quodam valde gravi, atque amabili, applicando singulas fe-

orsim, ac deinde rediit ad suum locum. Dum hæc mysteria & opera Divina considerarem, vidi ex mea manu dextra, per signum illud Divinum, quod in ea erat, erumpentem copiosum sanguinem, unde sensi multò majorem virium defectum, quàm antea; sed statim advenit sanctus Angelus *Raphaël*, & splendidissimo velo mihi involvit manum, substititque ille sanguis, qui mihi continuo tractu videbatur emanare, & Angelus meus Custos subito apprehendit meum brachium quàm amantissimè, posuitque supra pectus, ac dixit: Quiesce modò Soror, quia indiges, & gaude propter donum, quod tibi obtuli, quia Dominus mihi dedit facultatem, & virtutem, ad illud tibi offerendum, vehementer profuturum animæ, & corpori tuo; quo dicto me reliquit. Postridie, conspexi meos Dominos Angelos mirabiliter indutos pretiosis & elegantissimis vestibus. Habebant torques aureos, & gemmas splendidissimas. Illuminata à Domino illos agnovi, secundum propriam eorum virtutem, quæ erat tanta, ut fuerim attonita, & stupuerim videns tales creaturas DEI, talem Potentiã, talem Majestatem, talem Elegantiã, ac talem Sipientiã, unde mea anima devenit in magnã cognitionem Essentiæ Divinæ, & admirabilium ipsius Attributorum. Cum ita ipsos contemplarer, dixi eis: Mei Domini, verè mihi videntur esse prorsus Reges & Principes; Qui responderunt: Itã, tumus Soror nostra, Principes sumus, & Ministri ac Ministri Magni Regis Majestatis, ac Domini omnium rerum creatarum. *Bene se vocaverunt Meninos, more Hispanico, quia sic appellantur Ephebuli Principum, dum sunt Infantes, & Princeps Cali in hos Festo se exhibet quasi Infantem.*

(e)**(20)

